

шлемовима, бајонетима и сабљама војничким"). Овај, као и низ других примера, показује да *Дуги живот краља Освалда*, поред других особености, има одлике примерног школског рада, у коме су суверено демонстриране лекције о затвореној драмској форми. У истом духу персифлаже представљени су и извештаји Гласника о догађањима у граду; за време Краљевог одсуствованја било је седам револуција које су све успеле – извештава Други официр и закључује: „Али морам додати још једну чињеницу: свих седам је после успеха и пропало”. Како предстоји долазак делегације града, Констанса намамљује Освалда предлогом да у горњим одајама Двора посети наводно повређеног сина Доминика, а кад се делегација појави, пред њу излазе Краљица и Роман у краљевској униформи. (Писац и убиство краља Освалда решава скривеном радњом.) Нико не препознаје ново лице у краљевској униформи. И док се краљевски пар повлачи у интимне одаје, генерал Жерар поздравља новог владара уобичајеним поздравом: „Желим вам добан сан, краљу мој”.

Други чин дешава се у истом простору, а већ првом изговореном реченицом аутор обавештава о протоку времена (Емилија: „Већ десет дана како се вратио мој отац из рата, а ја никако не могу да га видим”). Иако у трећем чину, у две слике, користи два нова простора у палати Двора (свечана сала у Двору и интимни краљичин салон), а радња се збива у истом дану као и други чин, у *Дугом животу краља Освалда* ни време ни простор нису активни чиниоци радње, већ ликовно сасвим шкрто назначен оквир у којем се она одиграва (то је, такође, особеност Лукићевих ментора затворене форме драме). Наравно, проток времена од десет дана пишчева је свесна одлука, али је очито да се у његовој фарси не би ништа битно изменило да радња траје класичарска двадесет четири сата, или да је, као код Корнеја, продужена на тридесет, или да је писац назначио ма који други произвољан дан. Упозоравам на једну нијансу на нивоу фабуле дела: у предисторији радње, временска одредница – од сутона до поноћи – била је фатална за све чинионике Двора који су узнемирили Краљицу у њеним интимним одајама, али се она, на нивоу сјеза, не понавља у дословном смислу. У овом чину, Емилија види Романа, открива превару, и када, сазнавши да се отац вратио, у Двор стигне Доминик, она га упознаје с новом ситуацијом. Емилија му предаже освету, али се он не усуђује да убије особу која носи краљевску униформу и ознаке. Ипак, Емилија настави решење: требало би га уклонити без униформе, сад одмах, јер га је, који минут раније, видела у љубичастој собној

Вел

хал
кла
сц
Ром
свр
Оре
нов
и С
зум
сцен
стра
уз с
крал
позо
због
вите
траж
јој ст
ћену
вета,
заврш
акаде
ске, о
ђиван
рођен
нова
члан
сцена
тично
своје

Држ

масовн
фег чип
данја Х
примен
делује
као „тел
туршки
на неко
обавешт
посматр
Илијад